

Bài Học 9

* 23 Tháng 8 – 29 Tháng 8

Sứ Mạng Của Chúng Ta

Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Ma-thi-ơ 5:14-16; Lu-ca 24:48, 49; Giăng 20:21; Ma-thi-ơ 28:19, 20; Khải huyền 14:6-12.*

Câu Gốc: “Tin lành này về nước Đức Chúa Trời sẽ được giảng ra khắp đất, để làm chứng cho muôn dân. Bấy giờ sự cuối cùng sẽ đến” (Ma-thi-ơ 24:14).

Khi mới bắt đầu chức vụ, Đức Chúa Giê-su gọi Phi-e-rơ và Anh-rê làm môn đồ Ngài. Điều này có nghĩa là họ sẽ hướng dẫn những người khác tới Ngài, “Các ngươi hãy theo ta, ta sẽ cho các ngươi nên tay đánh lưới người” (Ma-thi-ơ 4:19). Về sau, Chúa chọn mười hai môn đồ “để ở cùng Ngài và sai đi giảng đạo” (Mác 3:14). Đấng Christ sai Mười hai Sứ đồ và sau đó bảy mươi môn đồ để rao giảng phúc âm (Ma-thi-ơ 10:5-15; Lu-ca 10:1-12). Trong bốn mươi ngày sau khi sống lại, Đấng Christ hiện ra nhiều lần với các môn đồ (1 Cô-rinh-tô 15:3-8), và Ngài giao trách nhiệm giảng dạy phúc âm cho họ (Công vụ 1:2, 3). Nhiều lần Ngài giao phó cho họ công việc phúc âm. Không có nhà viết Phúc Âm nào viết xuống mọi lời Đức Chúa Giê-su phán. Nhưng mỗi người viết xuống vài câu về lời dạy dỗ của Chúa. Mỗi sách Phúc âm cho thấy những phần khác nhau của mạng lệnh phúc âm. Vậy, mỗi sách cho chúng ta các chi tiết quan trọng về mục đích và phương pháp của Phúc Âm.

Tuần này, chúng ta sẽ nghiên cứu mạng lệnh phúc âm Đức Chúa Giê-su đã truyền.

Là Sự Sáng Của Thế Gian

Hãy đọc Ma-thi-ơ 5:14-16. Đức Chúa Giê-su nói gì ở đây với mỗi người chúng ta như cá nhân và hội thánh?

Trong cả Kinh Thánh, sự sáng liên quan mật thiết với Đức Chúa Trời. Đa-vít hát “Đức Giê-hô-va là ánh sáng tôi” (Thi thiên 27:1). Sứ đồ Giăng nói, “Đức Chúa Trời là sự sáng, trong Ngài chẳng có sự tối tăm đâu” (1 Giăng 1:5). Đức Chúa Trời là Đấng ban sự sáng. Thật ra, điều thứ nhất Ngài tạo nên là sự sáng. Đó là vì sự sáng rất có giá trị cho sự sống.

Có sự liên kết chặt chẽ giữa sự sáng và Đức Chúa Trời. Vì thế, Kinh Thánh thường dùng sự sáng như biểu hiệu cho lẽ thật, kiến thức, và sự thánh thiện. Bước đi trong sự sáng nghĩa là có bản tính giống Chúa (Ê-phê-sô 5:8; 1 Giăng 1:7). Sự sáng tượng trưng cho Đức Chúa Trời, sự tối tăm tượng trưng cho Sa-tan. Đó là tại sao Ê-sai nói, “Khốn thay cho kẻ gọi dữ là lành, gọi lành là dữ; lấy tối làm sáng, lấy sáng làm tối” (Ê-sai 5:20).

Đức Chúa Giê-su, Con vĩnh cửu của Đức Chúa Trời, là “sự sáng của loài người, . . . Sự sáng này là sự sáng thật, khi đến thế gian soi sáng mọi người” (Giăng 1:4, 9). Chỉ có Ngài là sự sáng có thể soi sáng sự tối tăm của thế gian tội lỗi. Qua Đức Chúa Giê-su, chúng ta có thể có “sự sáng . . . đặng thông biết về sự vinh hiển Đức Chúa Trời (2 Cô-rinh-tô 4:6). Đó là bản tính của Ngài.

Khi chúng ta chấp nhận Đấng Christ là Đấng Cứu Thế, chúng ta trở nên “con của sự sáng” (Giăng 12:36; 1 Tê-sa-lô-ni-ca, 5:5). Nhưng chúng ta không có sự sáng trong mình. Giống như mặt trăng, những gì chúng ta có thể làm là phản chiếu sự sáng chiếu trên chúng ta. Khi để Đức Chúa Giê-su chiếu qua chúng ta, chúng ta sẽ không làm việc lành để phô trương mình đạo đức nhưng để người ta ngợi khen Đức Chúa Trời.

“Nếu Đấng Christ sống trong lòng, chúng ta không thể giấu sự sáng của sự hiện diện Ngài. Nếu những người xưng là đi theo Đấng Christ. . . không có sự sáng, đó là vì họ không có sự liên kết với Đấng ban sự sáng.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Thoughts From the Mount of Blessing*, tr. 41.

Có ngu xuẩn không khi thấp đèn rồi để nó “dưới cái thùng hoặc dưới cái giường” (Mác 4:21)? Vậy mà đôi khi chúng ta làm vậy với sự sáng của Đấng Christ? Một môn đồ “kín đáo” thì không hữu ích hơn là một cái đèn để dưới cái thùng vào đêm tối trời. Vậy, “hãy dấy lên, và sáng lòa ra! Vì sự sáng người đã đến, và vinh quang Đức Giê-hô-va đã mọc lên trên người” (Ê-sai 60:1).

Sự sáng thì vô hình. Sự sáng phải phản chiếu vật gì đó. Nếu không, chúng ta không thể thấy nó. Có bài học thiêng liêng nào chúng ta học được từ điều này về làm thế nào, là tín đồ, sự sáng chúng ta phải được bày tỏ?

Làm Chứng

Buổi họp mặt đầu tiên của Đức Chúa Giê-su với các môn đồ sau khi sống lại rất quan trọng. Họ sợ hãi, nản chí, và bối rối. Họ đã khóa cửa vì sợ hãi. Nhưng Đức Chúa Giê-su đến và đứng giữa họ. Với giọng nói rõ ràng và đằm ấm, Ngài phán, “Bình an cho các người.” Ngạc nhiên và sợ hãi, họ không thể tin vào mắt và tai mình. Một cách trù mẫn, Ngài cho họ thấy tay và chân Ngài và giải nghĩa cho họ mọi điều Kinh Thánh đã nói về Ngài. Đêm hôm đó, sự hiện ra của Ngài đã thay đổi họ rất nhiều. Ngài cất đi sự lo lắng và sự không tin, và làm cho lòng họ tràn đầy sự bình an và niềm vui đến từ bằng chứng Ngài đã sống lại.

Sau đó, Đấng Christ giải nghĩa về sứ mạng của họ. Ngài giúp họ hiểu trách nhiệm quan trọng của họ. Trách nhiệm đó là nói cho mọi người về sự chết, sự sống lại của Ngài, và Ngài có quyền tha tội và thay đổi đời sống (Lu-ca 24:46-48). Họ đã thấy Ngài chết. Nhưng họ cũng thấy Ngài sống lại. Vì thế họ có thể làm chứng cho Ngài là Đấng Cứu Thế.

Một nhân chứng là người đã chứng kiến một biến cố xảy ra. Bất cứ ai cũng có thể làm chứng nếu chính họ thấy điều đó. Chúng ta có thể làm chứng tùy thuộc vào kinh nghiệm riêng của mình, chứ không phải của người khác. Là những tội nhân được cứu, chúng ta có vinh dự nói cho người khác về những gì Đức Chúa Giê-su đã làm cho chúng ta.

Có mối tương giao nào giữa sự nhận được Đức Thánh Linh và làm chứng cho Đấng Christ? Xin đọc Lu-ca 24:48, 49; và Công vụ 1:8. Cũng hãy đọc Ê-sai 43:10, 12; và Ê-sai 44:8.

Sách Công vụ cho thấy sự làm chứng của tín đồ chỉ có quyền phép qua sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh trong lòng họ. Sau khi nhận được Đức Thánh Linh, “các sứ đồ lại lấy quyền phép rất lớn mà làm chứng về sự sống lại của Đức Chúa Giê-su Christ” (Công vụ 4:33). Đó là, các sứ đồ có thể nói, cách công khai và với quyền phép lớn, về những gì họ đã chứng kiến và kinh nghiệm. Cũng vậy, sự làm chứng của chúng ta về Đấng Christ phải luôn luôn gồm kinh nghiệm chúng ta có với Ngài.

Bạn đã có kinh nghiệm nào với Chúa? Có điều gì Đức Chúa Trời làm trong đời bạn mà bạn có thể chia sẻ với những người khác? Hãy đem câu trả lời của bạn tới lớp trong ngày Sa-bát.

Thứ Ba * 26 Tháng 8

Ta Sai Các Người

Sách Phúc âm của Giăng cũng kể về buổi gặp gỡ đầu tiên của Đức Chúa Giê-su với các môn đồ trong phòng cao. Nhưng Giăng cũng nói về những điều không đề cập đến trong sách Lu-ca.

Theo sách Giăng, Đức Chúa Giê-su giải nghĩa thế nào sứ mạng của các tín đồ? Hãy đọc Giăng 20:21.

Đức Chúa Giê-su đã nói lên tư tưởng này vài ngày trước đó, khi Ngài cầu nguyện, “Như Cha đã sai Con trong thế gian, thì Con cũng sai họ trong thế gian” (Giăng 17:18). Sai người nào đi nghĩa là người sai có uy quyền trên người được sai đi. Và có một mục đích, và một sứ mạng để thi hành. Đức Chúa Giê-su được Cha sai đi để cứu thế gian (Giăng 3:17). Và chúng ta được Đức Chúa Giê-su sai đi để giảng sự cứu rỗi của Ngài. Thật rõ ràng, công việc của chúng ta tiếp tục công việc của Đấng Christ. Công việc của Ngài gồm mục vụ cho tất cả mọi người (Ma-thi-ơ 9:35). Ngài muốn chúng ta không chỉ tiếp tục những gì Ngài đã bắt đầu, nhưng đi xa hơn nữa. Đức Chúa Giê-su phán, “Kể nào tin ta, cũng sẽ làm việc ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa” (Giăng 14:12).

Đức Chúa Giê-su ban Đức Thánh Linh để giúp các môn đồ làm sứ mạng của họ. Lúc tạo thế, Đức Chúa Trời “hà sanh khí” vào A-đam (Sáng thế Ký 2:7). Bây giờ, Đức Chúa Giê-su “hà hơi” trên môn đồ để họ nhận lãnh “Đức Thánh Linh” (Giăng 20:22). Sanh khí thay đổi bụi đất không có sự sống thành một người sống. Cũng một cách đó, Đức Thánh Linh thay đổi các môn đồ sợ hãi và nản chí thành các nhân chứng mạnh mẽ để tiếp tục công việc của Đức Chúa Giê-su. Món quà Đức Thánh Linh của Đức Chúa Giê-su rất có giá trị và cần thiết cho chúng ta để làm xong công việc giao phó cho chúng ta.

Đức Chúa Giê-su kêu gọi bạn làm nhân chứng. Bạn có thể làm chứng về gì? Đó là, bạn đã thấy gì và có kinh nghiệm gì bạn muốn chia sẻ với những người khác về Đức Chúa Giê-su?

Huấn Luyện Môn Đồ

Sau khi sống lại, Đức Chúa Giê-su gặp các môn đồ ở Ga-li-lê, tại “Hòn núi mà Đức Chúa Giê-su đã chỉ cho” (Ma-thi-ơ 28:16). Không phải chỉ có mười một, nhưng cũng có hơn năm trăm người theo Ngài gặp Chúa ở đó (1 Cô-rinh-tô 15:6). Đấng đã chiến thắng sự chết phán với họ, “Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho ta” (Ma-thi-ơ 28:18). Quyền phép và uy thế của Ngài không có giới hạn như khi Ngài còn ở thế gian. Hơn thế nữa, quyền phép Ngài bao gồm cả vũ trụ. Dựa vào quyền phép của Ngài, Đức Chúa Giê-su giao sứ mạng cho các người theo Ngài.

Theo sách Ma-thi-ơ, khi truyền Mạng lệnh Lớn, Đức Chúa Giê-su dùng bốn động từ: *đi*, *dạy dỗ môn đồ*, *làm phép báp-têm*, và *dạy*. Thật đáng buồn, nhiều bản dịch Kinh Thánh không bày tỏ sự kiện là trong tiếng Hy Lạp, chỉ có một động từ *truyền* mạng lệnh *dạy dỗ môn đồ*. Nhưng ba động từ kia (*đi*, *làm phép báp-têm* và *dạy*) là phân từ. Điều này cho thấy sự chú ý của câu vào sự *dạy dỗ môn đồ*, và ba hoạt động kia lệ thuộc vào động từ đó.

Có sự quan trọng nào trong sự *đi*, *làm phép báp-têm*, và *dạy* trong việc vâng theo mạng lệnh *dạy dỗ môn đồ*? Hãy đọc Ma-thi-ơ 28:19, 20.

Mạng lệnh của Đức Chúa Giê-su cho thấy ba hoạt động gồm trong việc dạy dỗ môn đồ. Ba hoạt động không cần xảy ra trong bất cứ thứ tự nào. Thay vào đó, chúng hỗ trợ lẫn nhau. Trong khi đi nhiều chỗ khác nhau, và về sau cả thế gian, chúng ta phải dạy mọi điều Đức Chúa Giê-su dạy, làm phép báp-têm cho những người chấp nhận Ngài là Đấng Cứu Thế và sẵn sàng vâng theo tất cả những điều Đức Chúa Giê-su truyền.

Chúng ta vui mừng khi có người chịu phép báp-têm. Nhưng phép báp-têm không phải là cuối cùng. Đó là một phần của sự dạy người ta thành môn đồ. Công việc của chúng ta là mời người ta đi theo Đức Chúa Giê-su, nghĩa là tin vào Ngài, vâng theo sự dạy dỗ của Ngài, chấp nhận đường lối Ngài, và cũng mời những người khác trở nên môn đồ Ngài.

Chữ *hết cả* rất quan trọng trong câu này. Tại sao? Vì Đức Chúa Giê-su có “hết cả quyền phép,” chúng ta phải đi tới “hết cả các nước,” dạy họ vâng theo “hết cả mọi điều” về Phúc Âm, với lời hứa rằng Đấng Christ ở với chúng ta “luôn luôn” cho đến tận thế.

Hãy nghĩ về hội thánh của bạn. Điều gì được làm ở đó để giúp những tín đồ mới thành môn đồ? Có thể làm gì thêm nữa không? Có những tài năng gì bạn có để dùng trong phần quan trọng này để vâng theo mạng lệnh Phúc Âm?

Rao Giảng Phúc Âm

Trong vài chữ rõ ràng, Mác miêu tả mạng lệnh phúc âm trong hai câu ngắn, “Hãy đi khắp thế gian, giảng Tin lành cho mọi người” (Mác 16:15). Như trong Ma-thi-ơ, động từ *đi* trong Hy Lạp là phân từ cho thấy không phải công việc nhưng là một phong trào cần thiết để hoàn thành sứ mạng.

Trong khi thi hành chức vụ, mười hai sứ đồ được truyền không đi đến dân ngoại nhưng “đi đến cùng những con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên” (Ma-thi-ơ 10:6). Bây giờ họ được sai đi “khắp thế gian” và giảng Tin lành “cho mọi người.” Chỉ có mười một người không bao giờ có thể rao truyền phúc âm cho khắp thế gian. Họ không thể rao giảng cho mọi người sống trên thế gian. Công việc quá vĩ đại đến toàn thể hội thánh phải tham gia. Công việc được giao phó cho tất cả những người tin vào Đức Chúa Giê-su trong mọi thời đại. Điều này gồm có bạn và tôi.

Hãy đọc Khải huyền 14:6-12. Những câu này gồm sứ mạng toàn cầu của hội thánh thế nào?

Rao giảng phúc âm cho mọi người không có nghĩa là mọi người sẽ chấp nhận. Chỉ “ai tin và chịu phép báp-têm, sẽ được rỗi” (Mác 16:16). Chúng ta nên rao giảng cách hăng say, với hy vọng rằng mọi người nghe sẽ chấp nhận sự mời gọi của phúc âm. Nhưng, chúng ta phải hiểu nhiều người sẽ không chấp nhận Kinh Thánh. Thí dụ về cửa hẹp rõ ràng cho thấy điều này đúng (Ma-thi-ơ 7:13, 14).

Chúng ta có lời hứa nào là sứ mạng toàn cầu này có thể được và sẽ thành công? Xin đọc Ma-thi-ơ 24:14.

Có sự so sánh khuyến khích giữa Mác 16:15 và Ma-thi-ơ 24:14. Cả hai câu nói về sự rao giảng phúc âm cho thế gian. Câu thứ nhất là *mạng lệnh* của Đức Chúa Giê-su để giảng dạy. Câu thứ hai là *lời hứa* của Đức Chúa Giê-su là sứ mạng sẽ hoàn thành.

Đấng Christ “sắp đặt tất cả để công việc tiến tới. Và Ngài chấp nhận trách nhiệm cho sự thành công. Khi các môn đồ vâng lời Ngài, và hợp tác làm việc với Ngài, họ không thể thất bại.” – Phỏng trích Ellen G. White *The Desire of Ages*, tr. 822. Câu hỏi mỗi người chúng ta cần hỏi mình là, *Chúng ta có sẵn sàng để Ngài dùng trong công việc quan trọng này không?*

Nghiên Cứu Bổ Túc:

Ellen G. White, “Go Teach All Nations,” tr. 818–828, trong *The Desire of Ages*; “The Great Commission,” tr. 25–34, trong *The Acts of the Apostles*.

“Mỗi môn đồ thật được sinh vào nước Đức Chúa Trời như một nhà truyền giáo. Ai uống nước sống thì trở nên nguồn sự sống. Người nhận trở nên người cho. Ấn điển của Đấng Christ trong linh hồn giống như một suối trong sa mạc, tuôn chảy để đem sự tươi mát cho tất cả, và làm những người sắp chết ao ước uống nước sự sống.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 195.

“Mạng lệnh của Đấng Cứu Thế cho các môn đồ bao gồm tất cả các người tin. Điều đó gồm hết cả những người tin vào Đấng Christ cho đến ngày cuối cùng. Thật là một lỗi lầm lớn khi nghĩ rằng công việc cứu linh chỉ lệ thuộc vào mục sư thôi. . . . Tất cả những người nhận được sự sống của Đấng Christ là được phong chức để làm việc cứu rỗi cho đồng loại của mình. Vì công việc này mà hội thánh được thành lập. Và tất cả những ai chấp nhận lời thề nguyện thánh thì có trách nhiệm làm những người cộng sự với Đấng Christ.” – Phỏng trích, tr. 822.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Không phải ai cũng có thể đi khắp thế gian để rao giảng phúc âm. Nhưng có những cách nào mỗi người chúng ta có thể tham gia vào công việc truyền bá phúc âm và Sứ điệp Ba Thiên sứ cho thế gian?
- 2 Bằng những cách nào hội thánh bạn tiếp tục công việc của Đức Chúa Giê-su trong thành phố bạn? Bạn có thể giúp gì để cải tiến công việc truyền giáo của hội thánh?
- 3 Đức Chúa Giê-su phán phúc âm sẽ được giảng ra khắp thế gian. Trong lịch sử nhân loại từ ngày Ngài phán những lời này, phương pháp truyền thông không thay đổi. Cách đây hai trăm năm, sự truyền thông cũng không nhanh hơn cách đây 2,000 năm, khi Đức Chúa Giê-su ban mạng lệnh này. Nhưng tất cả đã thay đổi. Trong 50 năm vừa qua, chúng ta đã phát triển những phương pháp truyền thông rất tân tiến. Làm thế nào chúng ta có thể học dùng kỹ thuật này để truyền bá phúc âm?
- 4 Dựa vào câu hỏi vào cuối ngày thứ Hai, các bạn trong lớp hãy chia sẻ kinh nghiệm họ có với Đức Chúa Giê-su. Làm thế nào chúng ta có thể dùng lời chứng của mình như một nhân chứng cho những người khác? Tại sao chúng ta nên dùng kinh nghiệm của mình?